

ALTID BEDENDE, UDEN AT BLIVE TRÆTTE

"Han fortalte dem en lignelse om, at de altid skulle bede og ikke blive trætte." (Lukas 18:1)

Lignelsen følger i Lukas 18:2-7. En enke kom til en uretfærdig dommer for at få sin ret opfyldt i et juridisk problem. Selvom han egentlig var ligeglad med både Gud og andre mennesker, så hjalp dommeren til sidst enken til sin ret på grund af hendes vedvarende anmodninger. Jesus afsluttede lignelsen med denne praktiske anvendelse: "Skulle Gud så ikke skaffe sine udvalgte deres ret, når de råber til Ham dag og nat, om Han så lader dem vente?"

Det er nemt at give op i bøn, fordi bøn er hårdt arbejde, som vi alt for ofte går til uden videre omtanke. I Kolossenserbrevet 4:12 roser Paulus en mand ved navn Epafros, fordi han "altid kæmpede ihærdigt ... i sine bønner." Paulus vidste, at bøn var hårdt arbejde og krævede en ihærdig indsats.

Det er nemt at give op i bøn, fordi Djævelen hader bøn. Hvis bøn var uden magt, så ville det være let. Det er fordi, bøn er et effektivt angreb på mørkets rige, at Satan modstår det med alt, hvad han har.

Det er nemt at give op i bøn, fordi vi ikke altid er overbevist om virkeligheden af dens kraft. Alt for ofte bliver bøn til en sidste udvej i stedet for et første hjælpemiddel. Men trods alle disse hindringer bør vi "altid bede."

I lignelsen var den eneste grund til, at dommeren gav kvinden, hvad hun ønskede, at hun blev ved med at spørge. I den originale græske tekst beklagede dommeren sig over, at kvinden "slog" ham eller "lamslog" ham med sin vedholdenhed. På grund af dette opfyldte han hendes anmodning. Denne lignelse besidder en unik indføring i vores bønneforhold til Gud. Gud er tydeligvis ikke den uretfærdige dommer; men hvis selv den uretfærdige dommer vil besvare den vedholdende anmodning, hvor meget mere vil en retfærdig Gud så ikke gøre det samme? Charles Spurgeon sagde engang, "Vi kender til knægtes narrestreger, hvor de banker på en dør, før dernæst at løbe væk. Alt for mange bønner til Gud gives som sådanne bank, hvor giveren af bønnen forsvinder igen før døren kan nå at åbnes."

I lignelsen var kvinden nødt til først at overvinde dommerens modvillighed til at hjælpe. Vi føler ofte, at vi er nødt til at gøre det samme, når vi beder – at vi først er nødt til at overvinde Guds modvillighed igennem vores vedholdenhed. Men dette er at misse lignelsens pointe fuldstændigt. Jesus siger ikke, "at mennesker altid bør bede uden at blive trætte" på grund af Guds modvillighed, men at vi skal gøre det netop fordi Han *ikke* er modvillig. Hvorfor virker det så som om, at vi er nødt til at overvinde modvillighed hos Gud? Forhalingerne i bøn har ikke til formål at skulle ændre Gud, men i stedet at skulle ændre os. Vedholdenhed i bøn bringer et forvandlende element ind i vores liv, og det indbygger Guds egen karakter i os. Det er én måde, hvorpå Gud indbygger et hjerte i os, som ser på ting på samme måde, som Han gør.

Nogle af Guds løfter tager lang tid at opfylde. Det er op til os at stole på Gud i udholdenhed. George Mueller var en fremstående bønnens og troens mand, som ledte og styrede en række børnehjem i England. I en prædiken, han prædikede, da han var 75 år gammel, sagde han, at han 30.000 gange i løbet af sine 54 år som kristen havde modtaget bønnesvar samme dag, som han havde bedt bønnen. Men ikke alle hans bønner blev besvaret så hurtigt. Han fortalte ligeledes om én bøn, han havde bragt til Gud omkring 20.000 gange igennem 11½ år – og i sin prædiken sagde han, at han stadigt stoled på, at Gud ville svare: "Jeg håber på Gud, jeg be'r videre, og så afventer jeg svaret. Gå derfor videre ventende på Gud, elskede brødre og søstre, gå videre i bøn."

Det er også et fornuftigt råd til os – og deri efterlever vi det, som Jesus bad os om at gøre: altid at bede, uden at blive trætte. Så gå videre i bøn.

Af David Guzik